

Predsednik vlade Pahor že brusi meč, da bo z njim sekal glave vse naokrog okoli sebe, da bo lahko namesto posekanih glav, nesposobnih in že kar precej zaudarjajočih, namestil svežo pamet. Kot je velikodušno napovedal, bo začel pri TEŠ 6 v Šoštanjju.

Ker riba smrdi pri glavi, je po tej njegovi logiki, ko pravi, da v Sloveniji potrebujemo svežo pamet, prioriteta, da se z pametjo osveži vrh aktualne slovenske vlade in na tem vrhu se »sonči« Pahor. Znano je, da se bumerang vedno vrne, če na zadane cilja. Nekateri dvorski kometatorji, analitiki in pisuni sedanjo politično elito, posebej titoiste, pozivajo, naj aktivirajo sposobne ljudi.

Nekaj nekdo lahko aktivira, če to ima, sedanja politična elita pa ne more aktivirati sposobnih ljudi, ker jih nima. Zaradi osebnih povzpetniških ambicij so pobili vse sposobne ljudi vse »molzne krave«. Torej Pahorjev lastnoročno skovan in nabrušen meč bo prvič uporabljen in preizkušen za »odsek« njegove glave in tako naprej se bo to nadaljevalo do repa nosilcev titoističnega političnega sistema v Sloveniji.

Celotna sedanja politična elita, ki si je podredila slovenski politični prostor na veliko razglaša, da v Sloveniji ni več velikih tem, ki bi bile zanimive za slovenski narod, da bi ga lahko mobilizirali, da bi bil spet enoten kot ob priliki referendumu o osamosvojitvi in vstopu v Evropsko Unijo. Kot iz diktatorja ne more nihče narediti demokrata tudi iz sprevrženca, maščevalca, zarotnika, demagoga, ne more nihče narediti relativno poštenega politika, kateri bi priznal, da ni sposoben ponuditi tej državi in slovenskemu narodu tistega, kar si zasluži in potrebuje, če hoče vstopiti v družbo ekonomsko in vrednotno najrazvitejših držav sveta.

Osamosvojitve in vstop v EU sta bili temi, kateri mora slediti največja tema katera bo Slovenijo popeljala med države zahodne civilizacije in gospodarsko razvite države. Sedanja politična elita je tu pred to temo ustavila konje, saj bi delo na »največji temi«, za njih bilo pogubno, pa tudi umsko in ideološko neizvedljivo. Ker ni prišlo do spremembe političnega sistema, osamosvojitve

in vstop v EU strmo in kontinuirano izgubljata na vrednosti. To trditev potrjujejo aktualni politični, ekonomski in vrednotni dogodki v državi.

Sveža pamet na čelu slovenske vlade in politične elite je temeljna strukturna sprememba slovenske družbe. Temu sledi dejanska demokratizacija in vzpostavitev novodobnega političnega sistema, ki sta predpogoj za izpeljavo vseh nadaljnjih prepotrebni političnih, gospodarskih ter vsesplošnih moralnih, etičnih, vrednotnih družbenih in strukturnih sprememb.

V Sloveniji se s pomočjo medijev razglašča, da sta trenutno glavna problema Golobič in njegovo lastništvo v ULTRI in neke kvazi strukturne reforme. Oba problema sta za Slovenijo in slovenski naroda obrobne pomena, če se lotimo problema iz katerega izhajata. Problem v Sloveniji so titoistična politična elita s Pahorjem, Turkom, Kučanom in tovarišijo na čelu in desničarsko-tovarišijska politična opcija, ki si je prisvojila in podredila slovensko politično pomlad svojim potrebam.

Vsem je prav, kljub temu, da s pomočjo podrejenih medijev izražajo svoje nezadovoljstvo glede stanja v državi in eni druge zmerjajo, da so krivi za nastalo situacijo, da v zadnjih 20. letih ni prišlo do sprememb političnega sistema, državljane pa prepričujejo, da nič ne morejo narediti, ker ni več »velikih tem«. Oboji dobro vedo, da je titoizem kot politični sistem pravi raj za vzgajanje in preživljanje parazitov v človeški podobi, ki živijo na račun drugega, ki živijo udobno življenje na hrbtih, znoju in žuljih pridnih, sposobnih, delavnih in znanja lastninskih sužnjev.

Le zaradi tega političnega systemskega problema lahko na Slovenskem političnem in gospodarskem področju eksistira Golobič, Šrot, Bavčar, Zidar in vsi tajkuni, ki so pokradli nekdanje družbeno premoženje, katerega je v preteklosti ustvaril slovenski narod. Še hujše od tega zla pa je pomisliti na dejstvo, da so ti ljudje pokradli že tisto premoženje in tiste dobrine, ki ga bo šele ustvarilo nekaj naslednjih generacij slovenskega naroda.

Zaradi tega političnega systemskega problema, ko se v zadnjih 20. letih dejansko ni nič spremenilo, v Sloveniji eksistirajo korupcije, nepotizmi, klientelizem, večji politiki, uradniki in funkcionarji, ki skrivajo »največjo temo« katere se bo potrebno v najkrajšem času lotiti in jo strokovno izpeljati.

Pahor je sicer napovedal, da bi polovica teh uradnikov in funkcionarjev ob državnih jaslih bilo

dovolj, da država brez problema funkcionira. Seveda je to izjavo dal v trenutku, ko je sprenevedajoče, zavajajoče in zarotniško razmišljal, za potrebe zaščite in ohranitve sedanjega uradniškega političnega in funkcionarskega titoističnega kadra, kar se mu prepogosto zgodi.

V iste namene kot je Pahor razglasil prepolovitev slovenskih uradniških in funkcionarskih vrst, so pred meseci »strokovnjaki« titoističnega izobraževalnega sistema s pomočjo medijev slovenski in svetovni javnosti razglasili, da je problem slovenskega gospodarskega sistema tudi v tem, ker ne zna izrabiti znanja slovenske družboslovne inteligence, to je filozofov, zgodovinarjev, sociologov, politologov titoističnih pravnikov in ekonomistov.

Če to porečejo strokovnjaki titoističnega družboslovnega izobrazbenega profila, potem ni nobene ovire več, da Pahorjeva oblast ne odpusti 50 odstotkov državnih uradnikov, funkcionarjev, številčno prepolovi politično elito (poslancev, ministrstev, agencij) in članstvo v borčevski organizaciji in se vsi ti zaposlijo v gospodarstvu. Gospodarske krize v Sloveniji bo kar naenkrat konec, izdelovali se bodo izdelki visoke kvalitete z visoko stopnjo dodane vrednosti.

Vendar izjava Pahorja in njemu lojalnih strokovnjakov ne pomeni nič drugega, kot samo reforma obstoječega stanja. Znano pa je, da reforma (brez sprememb v osnovi, preureditev obstoječih razmerij) nima nič skupnega z »velikimi temami« kot so v Sloveniji obvezne strukturne (graditi) spremembe. Sociološko struktura, grobo povedano, pomeni stabilen sistem povezanosti med temeljnimi elementi družbe, zlasti med ljudmi in institucijami, ki opravljajo različne družbene dejavnosti.

Torej sedanja titoistična oblastniška elita, lahko pa zatrdim, da celotna v Sloveniji dovoljena politična elita, si prizadeva izpeljati strukturne spremembe, brez tega, da bi se porušili sedanji družbeni temelji, zato lahko govorimo, da so to kar počnejo in javnost prepričujejo, da delajo korenite spremembe, le samo reforme.

Reforme pa nič ne spreminjajo le isti politiki, funkcionarji in uradniki presedajo iz fotelja v drugi fotelj iste družbene strukture. To pa nam je poznano že 65 let vladavine titoizma, ko je politični ali gospodarski funkcionar, če je v svoji funkciji resno delal napake, če je uničil kakšno delovno organizacijo, bil premeščen navadno na višjo družbeno funkcijo.

Namen vržene kosti, da so družboslovci premalo izkoriščeni v gospodarstvo je poizkus, da bi ta

titoistična politična elita to presedanje funkcionarjev iz fotelja na fotelj iz preteklosti prilagodila sedanjemu času in prostoru. Oni vedo, da ti ljudje niso sposobni kaj koristnega narediti v gospodarstvu, da bi s svojim znanjem osebno razvijali nove izdelke in vzpostavili proces njihove proizvodnje in trženja. Hočejo jih narediti le za velike in sposobne menedžerje, izdelke pa bi za mali denar razvijali in proizvajali politično drugače misleči, torej sužnji.

Višek delovne sile v državni upravi bi tako obesili na ramena gospodarstva ali realnega sektorja in bi potem vse težave v državi prevalili na inženirje, fizike, kemike matematike torej na naravoslovce. Družboslovci bi spet dobili veljavo, neomadeževanost in prvenstvo, poseben privilegirani status, ki ni odgovoren za krizno stanje v državi in družbi, kot je to bilo pred letom 1990. To pa ne pomeni nič drugega kot da se sedanja družbena razklanost na privilegirane in drugorazredne ter življenje v politični privilegirani in na drugi strani, večinski suženjski revščini nadaljuje.

Sicer pa je znano, da vsi diktatorski režimi rabijo družboslovce vseh psov, v državni upravi in gospodarstvu. Ti preučujejo obnašanje segmentov človeške skupnosti in opozarjajo na kritično maso kar se tiče nezadovoljstva z obnašanjem in oblastništvom vladajoče politične elite. Ta potem lahko vse negativne pojave, ki bi imeli možnost pripeljali do zrušitve titoističnega političnega sistema in odstranitve z oblasti, z nasilnimi sredstvi pravočasno zadušijo, vodilne ljudi tega nezadovoljstva pa fizično odstranijo, v sedanjih razmerah jih s pomočjo zarot, ki jih razširjajo s pomočjo podrejenih medijev, očrnijo in takšne porinejo na rob družbe. Ni izključen kakšen politično montiran sodni ali upravni proces.

Naši zdomci, izseljenci in njihovi potomci zahtevajo, da se v Sloveniji titoizem dokončno zruši. Predlagajo, da se Slovenski narod poda na ulice in doseže ta cilj, ki je predpogoj za uresničitev največje teme to pa so strukturne spremembe političnega, ekonomskega in družbenega sistema v Sloveniji. Spraviti Slovenski narod na ceste ni tako enostavno. Leta 1988 se je podal v to avanturo in je bil prevaran s strani tistih ljudi, ki so mu obljubili odstranitev razbojniškega komunizma in njemu pripadajoče politične elite, kar pomeni politične spremembe in samostojno državo. Ti ljudje, ki so pozneje prevzeli krmilo slovenske politične pomladi združeno v DEMOS so večinoma vidni člani Evidence UDBA v raznih vlogah zunanjih sodelavcev.

Drugi problem pa so sindikati. Nekateri vodje so tudi na seznamu UDBA kot zunanji sodelavci. Dušan Semolič kot vodja najmnogičnejšega sindikata pa je itak bil nosilec razbojniško komunističnega režima v preteklem sistemu. Njegovo nerganje nad sedanjo oblastjo glede izvajanja reform na področju delovnopravne in pokojninske zakonodaje, je čisto navadno zavajanje slovenskega naroda. Kot pesek v oči mu meče, da so problem v državi reforme sedanje vlade, ne pa da je problem v veljavnem titoističnem političnem sistemu, ki se je

podaljšan iz preteklosti v sedanost in ki strukturnih reform ne dovoljuje.

Semolič in njemu politično in ideološko podobni sindikalisti poneumljajo slovenski narod in ga pripravljajo za na ulico zaradi tistega, kar se sploh ne dogaja, kar se sploh ne bo zgodilo. Kar počne sedanja politična elita in sindikati je torej čisto običajno Siziŕovo delo. Na ta način slovenski narod odvrtaajo od tega, da bi ga nekdo poizkušal organizirati in bi se podal na ceste zaradi rušenja pravega vzroka za vsesplošni politični, gospodarski in druŕbeni kaos v druŕavi, to pa je titoistični politični sistem s Tŕrkom in Pahorjem na čelu.

Poleg Semoličevih sindikatov je titoistom v bran stopila »holdinška« veličina dr. Alenka ŕnidaršič Kranjc, lastnica in predsednica uprave zavarovalniškega holdinga. Kot piše v razlagi je »Holding« podjetniška druŕba, ki nima svoje proizvodnje, pač pa je udeleŕena pri posesti drugih druŕb, zato, da bi vplivala na njihovo poslovanje. Torej je Alenka naredila za takšno veličino slovenska tranzicija in je vzporedni tir ali sopotnik tajkunizacije slovenskega gospodarskega ustroja.

ŕivi na tuj račun na plečih naravoslovcev in njihove strokovne sposobnosti, iznajdljivosti in delavnosti. Mnogo njenih kolegov, ki jih je slovenska tranzicija na temelju obstoječega titoističnega političnega in temu prilagojenega pravnega sistema vrglo med zvezde, je pristalo na realni tleh, tam kamor sodijo glede na svojo sposobnost. Morda je naslednja prav ona. Tudi ona ima pred imenom oznako »dr.« in takšnih je vse preveč v druŕavi. Mnogi so to postali, ko so statistično obdelali zdomce in izseljence, obdelali so arhitekturne značilnosti iz časov stricev Miška Kranjca, Valvazorja, Prešerna, danes pa so vodilni mesni arhitekturni snovalci pomembnih mestnih gradenj, celih mestnih četrti.

Morda bi si v tem smislu in pod temi pogoji tudi jaz zasluŕil to oznako pred imenom, ko se ŕe celo ŕivljenje borim proti političnemu nasilju titoizma in vsakovrstnih diktatur, proti brezglavemu »Holdinškemu« izkoriščaanju ustvarjalcev in proizvajalcev dobrin, za dejansko demokratizacijo Slovenije in zdruŕitev slovenskega naroda iz njegove razklanosti, ki jo je povzročil politični sistem razbojniškega komunizma in predlagam rešitve. Na mojo ŕalost ta titoistični politični sistem tega ne dovoljuje, saj so takšni ljudje sovraŕniki druŕave, njihove ideologije in nevarni za njihovo politično preŕivetje, zato ni razpisanih temu primernih podiplomskih študijskih programov.

ga. Alenka torej hoče povedati nekaj pametnega, hoče spremeniti ploščad skladiščenih Fičkov v Mercedese s tem, ko sredi ploščadi parkira avto Mercedes. S to svojo veleumno razlago o

stečajih, posojilih, NLB, gradbincih v Sloveniji, o ZDA, Avstriji, Banki Hypo, slovenske rojake v tujini in tujo ter tudi domačo javnost prepričuje, da je v Sloveniji problem slovenski narod, ki ni zrel, da bi sprejel model ekonomskih in političnih zakonitosti zahodne civilizacije. To pa bega in poneumlja naše izseljence in tuje diplomate ter gospodarstvenike, zato ne ukrepajo in tudi ne ponudijo pomoči tisti skupini ljudi, ki imajo pred imenom upravičeno »dr.« ali pa tega nimajo pa vseeno vedo, kaj je problem v državi, to je titoistični politični sistem in njemu naklonjena politična elita.

Ga. Alenka tudi pozablja, da so v zahodni civilizaciji spregledali in prišli do spoznanja, da se svet spreminja, da človeški rod razmišlja drugače kot v srednjem veku, zato išče poti sprememb. Zaveda se, da obstoječi ekonomski sistem, ki pomeni uzakonitev posodobljenega sužnjelastniškega ekonomskega sistema, ne ustreza temu času in prostoru

Obstoječemu političnemu sistemu v Sloveniji je naklonjen tudi predlog nemškega finančne ministra Wolfganga Schaubleja in njegove francoske kolegice Christine Lagarde, ki sta dala sicer odličen predlog, da bodo države kršiteljice zaradi proračunskega primanjkljaja ostale brez glasu v evropskih finančnih institucijah. Ta predlog nima samo lepotne napake ampak tudi življenjsko in strokovno napako. Preden stopi v veljavo morata poskrbeti, da se v Sloveniji rešimo titoističnih političnih in gospodarskih zločincev. Ravno ti s svojim delom v državi in Bruslju kažejo, da je ta predlog nestrokoven in neživljenjski.

Ta slovenska politična elita, in še so morda njej podobne v državah, kjer je vladal stalinizem, zagotovo pa se bo z vključitvijo zahodno balkanskih držav njihovo število povečalo, da bi zadovoljila takšni sankciji, da nebi izgubila glasovalne pravice, doma materialno uničujejo in bodo tega intenziteto še poostrile, drugorazredne politično neprimerne državljane. Nič pa ne naredijo v to smer, da bi svojim podpornikom iz vrst privilegirancev, ki so povzročili proračunski primanjkljaj in denar spravili v »svoje privatne žepe«, banke, zavarovalnice, priredili sodne procese, da bi bili kaznovani. S tem denarjem financirajo sebi podrejeno uradniško in funkcionarsko elito.

Da bodo še naprej v Bruslju in drugih evropskih institucijah obdržali glasovalno pravico in doma oblast, bodo v Bruslju še naprej mahali z bilanco države narejeno na temelju 20 odstotkov bogatih in politično ter ekonomsko privilegiranih državljanov. Ostalih drugorazrednih sužnjev pri tej bilanci ne upoštevajo, kot tudi ne njihovega standarda (beri bede) in zaslužka.

Na ta način sedanja politična elita Slovenijo prikazujejo kot finančno in gospodarsko vzdržno in

razvito državo. V Bruslju jih bodo trepljali po ramenih in jih prikazovali ostalim državam zahodnega Balkana in nekdanjim državam, ki so ječali pod stalinizmom, za vzor. Če bi v tej bilanci prikazali dejansko stanje, potem bi se še mati narava zjokala.

Predlagane sankcije obeh finančnih ministrov bodo padle na plodna tla in bodo življenjske, če bodo dodelane, kompleksne in v prvi vrsti morajo biti namenjene proti koruptivni politični eliti, uradnikom in funkcionarjem, ne pa proti državi. Državljeni so po definiciji država vendar to za Slovenijo ne velja. Tu je politična elita država. Volitve so samo pesek v oči optimistom in tuji javnosti, ne pa sredstvo, da bi slovenski narod to stanje in takšno razmišljanje spremenil.

In končno gre na mlin slovenskih titoistov tudi nedavni poziv predsednika ECB Tricheta, ki poziva Evropejce k varčevanju. To je potrebno, vendar so prej potrebne sistemske spremembe obstoječega ekonomskega in tudi političnega (Slovenija) sistema v posameznih državah. Ta ekonomski in politični sistem narekuje, da politična elita prisiljuje k varčevanju le sužnje, tiste, ki ustvarjajo dobrine, ne pa tiste, ki si prisvajajo njihovo dodano vrednost.

V preteklosti so mnogi v Sloveniji politično in ekonomsko funkcioniranje Evropske unije primerjali z funkcioniranjem titove Jugoslavije in rekli, da smo Slovenci Beograd zamenjali z Brusljem. Vedno sem temu nasprotoval vendar se z mnogimi potezami vodilnih politikov Evropske Unije nakazuje tavrstna primerjava. Titova Jugoslavija je temeljila na ideologiji »bratstva in enotnosti« med jugoslovanskimi narodi. Evropska Unija pa gradi svoj ugled na »neizmernem prijateljstvu« med državami članicami, med narodi, ki v njej živijo. Voditelji držav se medsebojno naslavljaajo z »naši prijatelji« iz te in te države.

Izhajajoč iz definicije »prijatelj« lahko ugotovimo, da je prijatelj tisti, ki mu lahko skoraj brezmejno zaupamo, ki ti v stiski brezpogojno in vedno stoji ob strani. Zato je brezmejno besedno opletanje z množico prijateljev demagogija in skrivanje nesoglasij, ki obstajajo v interesni skupini ljudi, držav ali narodov. Komaj desetletje in nekaj let je od tega, ko smo bili priče, kako krvavo je razpadalo jugoslovansko prijateljstvo imenovano »bratstvo in enotnost«, med različnimi narodi, katero je umetno ustvarjala titoistična politična elita, da bi dokazala svetovni in domači javnosti, da je ta politični sistem uspešen in je uspešna ta združba republik in narodov, kjer vsi narodi uživajo svobodo.

Zato bodo morale ključne države EU in vodilni politike te združbe demokratičnih evropskih držav svoj model obvladovanja funkcioniranja te združbe držav spremeniti. Če se bo ta seksistični model obvladovanja funkcioniranja te skupnosti nadaljeval, bo fotografija zloglasnega poljuba

med Honeckerjem in Brežnjevimi postala simbol obkrožen z 27. zvezdicami, EU. Sedanje neizmerno navzkrižno prijateljstvo bodo morali zamenjati z medsebojnim korektnim sodelovanjem in spoštovanjem slehernega naroda. Vsakemu narodu, ki sestavlja to združbo držav bo potrebno zagotoviti enakopraven politični, pravni, ekonomski in družbeni položaj v njej.

Model, ki ga uporabljajo odgovorni politiki EU v primeru obravnavanja Slovenije, slovenskega naroda je preživel. Kosovski politik Sejdiu je ob nedavni priliki nedavno ugodne odločitve ICT, kar se tiče razglasitve neodvisnosti Kosova, dejal »To je blagoslovljeni dan za Kosovo«. Takšen dan Slovenski narod šele pričakuje, ko bodo odgovorni politiki Evropske unije rekli slovenski titoistični politični eliti »»Ne«, v EU ne bomo dovolili, da slovenski narod trpi pod bremenom razbojniško komunističnega škornja iz preteklosti, da mu pripadajoča elita vsevprek krši človekove pravice, da je ta narod zaradi tega zla politično, gospodarsko in družbeno razklan«.

Sedanja titoistična politična elita je za svoj obstoj pripravljena zadovoljiti vsem še tako škodljivim željam za slovenski narod, ki jih jim vodilni ljudje EU zahtevajo in naložijo. Zaradi takšne ustrežljivosti EU to politično elito podpira, ne da bi se prej prepričali na licu mesta, kakšen je sploh njihov stil obvladovanja oblasti v državi. Morajo se zavedati, da so ti ljudje in njihovi prišepetovalci iz sence še pred dvajsetimi leti bili nosilci diktatorskega razbojniškega komunizma, ki so s svojim političnim delom v imenu titoistične razbojniške ideologije, državljanom obilno kršili človekove pravice in svoboščine, posebej tistim, ki so politično razmišljali drugače od njih.

Slovenski narod je zato upravičeno v skrbeh, saj je ta brezmejna podpora tej politični eliti s strani vodilnih mož EU namenjena temu, da lahko z njimi manipulirajo in nekatere države morda celo izkoriščajo kaos, ki ga v državi povzročajo s svojim oblastništvom titoisti. To izkoriščanje se med drugim lahko izraža v obliki plemenitenja kapitala s pomočjo poceni delovne sile.

Imam občutek in s takšnim občutkom se spopada velik del slovenskega naroda, da nas v EU obravnavajo kot Aborigine in Indijance. Skrbi jih za Kosovo, Grčijo, Hrvaško, Turčijo, Srbijo, ne zmenijo pa se za Slovenijo in trpeči slovenski narod, ki trpi pod bremenom Udbomafijske politične in gospodarske razbojniško komunistične elite iz preteklosti. Generacijsko kadrovske so se ti delno osvežili vendar se ideološko in strokovno niso spremenili, kar se tiče obvladovanja političnega in gospodarskega funkcioniranja družbe in države.

Titoisti, ki kot se to za despote in diktatorje v imenu razbojniškega komunističnega političnega sistema spodobi, živijo »ločeno« od slovenskega naroda v svojem svetu in razmerah po svojih

potrebah, se sprenevedajoče sprašujejo, »kdaj bo v Sloveniji prišlo do političnega zaupanja«.

Odgovor je samo eden in edinstven, to se bo zgodilo takrat, ko bodo politični in ekonomski kriminalci in zločinci iz preteklih 65 let kaznovani, ko bodo to kazen dejansko odslužili in bodo odstranjeni od političnih jaslí. Tisti pa, ki so jim bile v tem času storjene krivice, da se jim povrne dostojanstvo in materialno poravnajo krivice. Pa ne špekulantom iz vrst tako imenovanih »izbrisanih« ampak lojalnim državljanom in pripadnikom slovenskega naroda.

Ivanjševci, dne: 25.07.2010

Karel KOZIC